

Spis treści

Wstęp	9
I. Kwestia kobieca i jeden wiersz	19
Jak liryk <i>Do kobiety</i> stał się wierszem popularnym	26
Czytelnicze sympatie i antypatie	46
Przeciwko miłości romantycznej i wobec społecznych haseł epoki .	62
Przełom. Kazimierz Kelles-Krauz czyta wiersz Konopnickiej	70
II. Zapomniana reportażystka	79
Inna Konopnicka?	79
W „Świcie”	94
Nauka i empatia	99
Pierwsza próba – <i>Opieka nad matkami</i>	101
Jaka filantropia? <i>Szpital dziecięcy</i>	106
Przestrzeń i reportaż – <i>W starym klasztorze</i>	121
<i>Bez światła i głosu</i> . W Instytucie Głuchoniemych i Ociemniałych	135
<i>Za kratą</i> – między kwestią kobiecą a problematyką resocjalizacji ..	150
Reportaże-obrazki	150
Zwykły i niezwykły temat	152
„Świt” w walce z „reporteryą” kryminalną	159
Recydywistki	164
Wobec antropologii kryminalnej	171
Dzieci i zbrodniarze	181
Za kratą... wagonu	187
Ciekawe rzeczy... ..	188

Reportażystka przeciw reporterom – <i>Improwizacja miłosierdzia</i> . . .	191
W przytułku	191
W sąsiedztwie „Serbii”	200
Guziki	207
III. Wobec katastrofy. <i>Odcięci od świata i W grotach styryjskich</i>	213
Chaos w „mieście obłąskawionych wróbli”	213
Siła parareportażu	222
„Nic z ocalenia. Albo: nic z <i>widowiska!</i> ”	225
Awantury, katastrofy i... polemiki	227
Akcja ratownicza	235
Od tragedii po komedię	241
IV. Społeczeństwo jako organizm. Socjologia tłumu Marii Konopnickiej	247
Fenomen tłumu	247
<i>Mendel Gdański</i> – mędrzec wobec tłumu	251
Nie tylko o <i>Tłumie</i> (1895) Bronisława Łozińskiego	261
Wobec rewolucji.	283
V. Dwie społeczniczki	303
Jaka Konopnicka?	303
Obrazy... i obrazki	313
Emancypantki	316
Konopnicka, jakiej nie znałam. Zakończenie	331
Aneks	
Maria Konopnicka, <i>Z domu obłąkanych</i>	333
Maria Dulębianka, <i>Notatnik</i>	341
Podziękowania	381
Nota bibliograficzna	383
Spis ilustracji	385
Bibliografia	387
Indeks	417
Summary	429